

Nr 873

Av fru Jonäng m. fl., angående reglerna för vikariatslön.

(Lika lydande med motion nr 991 i Första kammaren)

Många anställda vid försvaret bedömer i dag sin arbetssituation som mycket besvärlig. De grundläggande orsakerna härtill är flera. Till de tyngst vägande räknas den sedan många år rådande personalbristen. Då arbetsuppgifterna totalt sett icke minskat innebär vakanserna ett större arbetsomfång för kvarvarande personal. Men det innebär också att personalen ofta utnyttjas i högre befattningar än vad som ursprungligen avsetts. Detta kan kompenseras genom ersättningar av olika slag. Är tjänstgöringen av kort varaktighet utgår vikariatstillägg. Är tjänstgöringen i den högre befattningen av längre varaktighet kan vikariatslön utgå, vilket ger full lönekompensation för tjänstgöringen i den högre befattningen. Men för detta fordras att tjänstgöringen har längre varaktighet än sex månader samt att vederbörande har *behörighet* att inneha tjänsten i fråga (Kungl. Maj:ts statstjänstemannastadga 15 §). Den *behörighet* som omnämns i stadgan tolkas olika. Inom krigsmakten låses den till stelt utformade kvalifikationskrav. Dessa uttrycks ofta genom att en viss grad anges som kvalifikation för tjänsten, t. ex. överfurir, fanjunkare, kapten. Men konsekvensen av denna snäva syn på kompetens och *behörighet* innebär i praktiken att ett flertal anställda för närvarande tjänstgör i befattningar utan att kunna få i och för sig motiverad kompensation. Sålunda tjänstgör ett stort antal underbefäl i armén såsom plutonchefer utan att vikariatslön (full ersättning) kan utgå. Inom flygvapnet utnyttjas i relativt stor omfattning en provisorisk organisation inom det nya stridslednings- och luftbevakningssystemet, stril 60. På grund av detta nu långvariga provisorium blir behovet särskilt stort att utnyttja personal i högre befattningar än som motsvaras av deras grad. Icke heller denna tjänstgöring kan i allmänhet ges full kompensation.

Mot denna bakgrund synes det angeläget att införa en mer vid tolkning av begreppet »*behörighet*», där praktisk erfarenhet kan vägas in. De tjänstestillsättande myndigheterna skulle då kunna ta skälig hänsyn till bl. a. den erfarenhet och skicklighet som personal med lägre grad kan ha förvärvat under en kanske lång tids tjänstgöring inom aktuellt verksamhetsområde.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer att nya bestämmelser angående tillämpningen av statstjänstemannalagen utfärdas enligt vad i motionen anförts.

Stockholm den 28 januari 1970

Gunnel Jonäng (cp)

Claes Elmstedt (cp)

Thorbjörn Fälldin (cp)